

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-472/13. sz., H. Lundbeck A/S és Lundbeck Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a H. Lundbeck A/S és a Lundbeck Ltd által 2016. november 18-án benyújtott fellebbezés

(C-591/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (képviselők: R. Subiotto QC Barrister és T. Kuhn Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Gyógyszeripari Egyesületek Európai Szövetsége (EFPIA)

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- részben vagy egészben helyezze hatályon kívül az ítéletet;
- semmisítse meg a határozatot a fellebbezőket érintő részében, vagy másodlagosan törölje a fellebbezőkkel szemben a határozat értelmében kiszabott bírságokat, vagy harmadlagosan jelentős mértékben csökkentse a fellebbezőkkel szemben a határozat értelmében kiszabott bírságokat;
- a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről ezen eljárásban és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült jogi és egyéb költségek viselésére;
- szükség esetén utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a Bíróság ítéletének megfelelő ismételt elbírálás céljából;
- tegyen meg más, e Bíróság által megfelelőnek tartott intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első joggalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyben hagyta a Bizottság azon megállapítását, hogy a megállapodások célja a verseny korlátozása volt. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a megállapodás cél általi versenykorlátozásnak minősül még akkor is, ha a Lundbeck szabadalmi oltalmának hatálya alá tartozik. Egy ilyen megállapodás a természeténél fogva nem tekinthető a versenyre nézve ártalmasnak, mivel olyan korlátozásokat tartalmaz, mint amelyeket a szabadalom jogosultja a szabadalmak érvényesítésére irányuló bírósági határozatokkal megszerezhetett volna. Önmagában egy pénzösszeg kifizetése nem teheti az olyan, egyébként jogszerű és problémamentes megállapodást, mint a szóban forgó szabadalmi vitarendezési megállapodás, cél általi versenykorlátozássá. Éppen ezért a GUK UK megállapodást, amelyet a Törvényszék a Lundbeck szabadalmi oltalmának hatálya alá tartozónak tekintett, nem lehetett volna cél általi versenykorlátozásnak minősíteni. Ugyanez a megállapítás igaz a többi öt megállapodásra is, mivel a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor ezeket a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét meghaladónak minősítette.

A második joggalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elmulasztotta a megfelelő jogi teszt alkalmazását annak megállapításához, hogy vajon öt vagy hat megállapodás tartalmazott olyan korlátozást, amely meghaladta a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét. A Törvényszéknek meg kellett volna határoznia, hogy az EUMSZ 101. cikk értelmében vett „szándékegyeség” állt-e fenn a Lundbeck és az egyes generikusgyógyszer-gyártók között arra nézve, hogy a megállapodás(ok), a GUK UK megállapodás kivételével, olyan korlátozásokat állítsanak fel, amelyek meghaladják a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét. Ezen teszt alkalmazása szükségszerűen azon jogi megállapításhoz vezet, hogy a megállapodások a Lundbeck szabadalmi oltalmának tárgyi hatálya alá tartoznak.

A harmadik joggalappal a fellebbezők azt állítják, hogy még ha helyes is a Törvényszék azon jogi minősítése, hogy a hat megállapodás közül öt – vagy kevesebb – meghaladja a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az oltalom terjedelmét meghaladó megállapodások céljaik által korlátozták a versenyt. Gazdasági és jogi összefüggéseikben a megállapodások természetüknél fogva nem voltak ártalmasak a versenyre, és nem hasonlíthatók a piacfelosztó megállapodásokhoz; a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem végezte el az összehasonlító elemzést.

A negyedik jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvalóan tévesen értékelte a bizonyítékokat, és ellentmondásosan indokolta a Bizottság azon megállapításának helyben hagyását, hogy a Lundbeck és a generikusgyógyszer-gyártók tényleges és potenciális versenytársak voltak a megállapodások ideje alatt, függetlenül attól, hogy a generikusgyógyszer-gyártók termékei sértették-e a Lundbeck szabadalmait. Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vette figyelembe a jogi akadályok, mégpedig a Lundbeck szabadalmi oltalmainak fennállását, amely megakadályozta a generikusgyógyszer-gyártókat a citalopram termékek jogsértő forgalmazásában. Másodszor, a Törvényszék azon megállapítása, hogy a Lundbeck kételkedett a szabadalmainak érvényességében, téves jogalkalmazáson, a bizonyítékok nyilvánvalóan tévesen értékelésén és ellentmondásos indokoláson alapul. Harmadszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a megállapodások megkötése utáni, de sok esetben a megállapodások lejártá előtti időszakra vonatkozó bizonyítékok nem lehetnek döntő jelentőségűek annak megállapításához, hogy a generikusgyógyszer-gyártók a Lundbeck potenciális versenytársai voltak-e. Ezek a dokumentumok tudományos bizonyítékokat tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a generikusgyógyszer-gyártók vagy a gyógyszerhatóanyag-gyártók megsértették a Lundbeck szabadalmait, továbbá tartalmaznak előzetes nemzeti bírósági meghagyást vagy a Lundbecknek az egyes generikusgyógyszer-gyártók által felhasznált gyógyszerhatóanyagból előállított citalopram termékekkel szembeni védelmének más formáját, illetve az Európai Szabadalmi Hivatalnak (a továbbiakban: EPO) a Lundbeck kristályosítási szabadalmának minden releváns szempontból való érvényességére vonatkozó megerősítését, amelynek bizonyító erejét a Bizottság vitatja. Végül, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és elmulasztotta az indokolást, amikor megállapította, hogy minden generikusgyógyszer-gyártónak tényleges és konkrét lehetősége volt a piacra lépésre, anélkül hogy megfelelően megvizsgálta volna, hogy ezt a citalopram megsértése nélkül megtehették volna-e.

Az ötödik jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyben hagyta a Bizottság által a Lundbeckkel szemben kiszabott bírságot. Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel tévesen alkalmazta a felróhatóság mércéjét. Másodszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Bizottság azon megállapítását helyben hagyta, hogy a Lundbecknek tudnia kellett a magatartásának versenyellenes jellegéről. Harmadszor, a Törvényszék megsértette a jobbiztonság elvét és a visszaható hatály tilalmát, amikor helyben hagyta a szimbolikus összeget meghaladó bírság kiszabását.

A hatodik jogalappal a fellebbezők másodlagos jelleggel azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és nem adott megfelelő indokolást, amikor helyben hagyta a Bizottság által a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság számítását. A bírság alapjául szolgáló eladások értéke magában foglalja a Lundbeck azon EGT-tagállamokban teljesített eladásait, amelyekben a generikusgyógyszer-gyártók nem léphettek piacra, mivel forgalombahozatali engedélyt csak a megállapodások lejártát követően kaptak, vagy mivel mint Ausztriában, a Lundbeck citalopram-vegyületre vonatkozó szabadalma oltalom alatt állt a megállapodások időbeli hatályának nagy része alatt. Továbbá, ebben az ügyben indokolt az enyhe súly szerinti százalék alkalmazása, különösen mivel a megállapodások nem hasonlíthatók a kartellekhez, és a tényleges földrajzi hatályuk sokkal korlátozottabb volt, mint a névleges földrajzi hatályuk.

A Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) T-346/14. sz., Yanukovych kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen Viktor Fedorovych Yanukovych által 2016. november 23-án benyújtott fellebbezés

(C-598/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Viktor Fedorovych Yanukovych (képviselő: T. Beazley QC)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság, Lengyel Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) 2016. szeptember 15-i T-346/14. sz. ítéletét a fellebbezésben kifejtett mértékben, nevezetesen ezen ítélet rendelkező részének 2. és 4. pontját;
- adjon helyt a fellebbező által a Törvényszék előtti eljárás során előterjesztett kérelmeknek az alábbiakban kifejtett mértékben, nevezetesen:
 - semmisítse meg a 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozatot ⁽¹⁾ (a továbbiakban: második módosító határozat);